

SLOVENSKI NAROD.

izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leta 25 K., za pol leta 13 K., za četr leta 6 K. 50 h., za jeden mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leta 22 K., za pol leta 11 K., za četr leta 5 K. 50 h., za jeden mesec 1 K. 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 12 h., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h že se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se isvole frankovati. — Rokopisi se ne vrčajo. — Uredništvo in upravljeništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravljeništvo pa s Kongresnega trga št. 12. Govorijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravljeništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Klerikalni agrarci.

Z dežele, dne 15. decembra.

Gosp. Povše je bil agrarni učitelj. Ta mož mora nekaj vedeti o kakovosti veleposestev na zemlji in o tem, da ima naš kmet premalo zemlje. Vedeti mora tudi kaj o črvu, ki razjeda veleposestva. Že več let pišemo v naših glasilih o tem, da treba veleposestva, ki več živeti ne morejo, spraviti v roke kmetov. Klerikalni agrarci so bili tihi. Imeli so polno dela z ubijanjem meščanstva po konsumnih društih na deželi. Tavčar je s svojim zanimom govorom proti naselitvi mnhov v naši deželi predrl trdo kožo farovških agrarcev. Gosp. Povše je v odgovoru na ta govor tudi rekel, da bode njegova stranka z veseljem sodelovala, ako se delo prične za nakup izumirajočih veleposestnikov v deželi v prid-zboljšanju že obstoječih kmetij in stvaritve novih. Kakor se bere, povzdignil je tudi svoj mogični glas proti temu, da bi država prodala gorenjska svoja posestva industrijskim kupcem, ker bi gorenjska živoreja pri tem trpela.

Kakor iz vsega srca klericalci žele, da se število veleposestev zmanjša, da bi oni prodrl pri volitvah v tej skupini, vendar ne storijo ne koraka, da bi kmetje prišli do tega dobrega grajskega sveta. Naše kmety in njih občinske odbore na furželnih za sabo vlačijo, kamor hočejo, a še nobeden duhovnik ni stavil v kakem občinskem odboru predloga, naj občina kupi kako v njej ležeče veleposestvo ter ga razprodra kmetom, obdrživi večje hoste.

Nasprotno so duhovniki, ko je bila nevarnost, da Pieterje občina kupi, kar najhitreje telegrafirali na Francosko po Kartajze. Metliško veleposestvo je grajsčak, domačin, prodal farovski posojilnici, mesto kmetom. Še danes ne misljijo duhovniki na to, da bi to zemljo parcelirali in prodali kmetom, dasi imajo z na-

modajo izgubo. Za Zaloško grajsčino pri Novem mestu se pogajajo bogati francoski mnihi po nekem posvetnem duhovniku. V kratkem sklenejo pogodbo. Kmetje so se pripravljali, da jo kupijo na dražbi za ceno, kar je zdaj to veleposvetvo vredno. — Stičina je šla. — Duhovniki je niso privoščili kmetom, občini. Malo agitacije bi bilo treba, g. Povše, od strani duhovenstva in občina bi dala 170 tisoč. Gosp. agrarni pobožnež, »to dobro ljudstvo si ne ve pomagati in duhovenstvo vsaki čas deklamira, da ima tudi za posvetni blagor ljudstva skrbeti. Manj, kakor za kako volitev v občinski odbor, bi bilo treba agitacije mej kmeti za to. Naši kmeti nimajo dosti zemlje, željni so je. Za to so v jedni urki pridobiti, če duhovniki svoj blagoslov obljudibijo. In za nakup kmetijske zemlje spravijo vklip denar, makar ga s stradanjem pridobijo. — A kako delajo pobožni agrarci? »Počakajte, ljudje božji, prej je treba meščana gospodarsko uničiti in prej je treba boljša veleposestva mnhom v last pripraviti, potem bomo že videli kaj bomo »temu dobremu oslu«, — slov. kmetu dali!

Gosp. Povše, komedijo ste igrali v odgovoru na dr. Tavčarjev govor v drž. zboru, ko ste peli o vnetnosti svojega srca in srca slov. duhovnikov za posvetni blagog naših kmetov.

Tudi v tem oziru je bil dr. Tavčarjev govor koristen. Prouzočil je, da se je pokazalo klerikalno komedijanstvo — da ne pišemo hinavstvo, — glede navedenega najvažnejšega agrarnega vprašanja na Slovenskem. Tu imate naše klerikalne agrarce s tehnično izobraženo njihovo slugo, kakor so debeli in dolgi! Dober grajski travnik bi kmetski družini toliko dobro na leto donezel, kakor konsumna štacuna isti škode. Ali — Bog ne daj slov. kmeta gmotno ojačiti! Zlodej je rad prevzeten, če se mu dobro godi!

LISTEK.

Slovensko gledališče.

„Na sodnji dan“.

Ljudska igra v 4 dejanjih. Spisal P. K. Rosegger. Prevel F. S. Finžgar.

P. K. Rosegger, nekdanji Giontinijev knjigotržniški učenec, sedanji najuglednejši gornještajerski pisatelj, je tudi slovenskemu čitajočemu občinstvu velepričljen in prav dober znanec. Preko 20 debelih zvezkov pesmij, črtic, novel, povestij in romanov je sad Roseggerjeve izredne literarne plodovitosti. Nekdanji vaški pastirček, krojaček in knjigotržniški vajenček je danes imovit posestnik lepe vile ter stoji v prvi vrsti avstrijskih nemških beletristov.

Kot dramatik Rosegger našemu literarno izobraženemu občinstvu ni bil znan, ali po predstavi njegove drame »Na sodnji dan smo si dejali, spominjajo se njegovih prozajčnih del: Pisten Rosegger! Tu so zbrani v dramatični agilnosti vsi tisti pastirji, smolarji, koparji, ogljarji, koreninčarji, mravljinčarji, drvarji, kmetiške grče, tatinski lovci in logarji, katere srečavamo v njegovih ljubeznivo-dovtipnih, solnca, gozdnega vonja in čutapolnih povestih. Pristnost mišljenja in

Vseučiliška debata v poslanski zbornici dne 6. dec.

II. Govor dr. Ploja.

(Dalje.)

Po tem uvodu budi mi dovoljeno, ozreti se na izjave nekaterih contra-governikov. Predno začnem, bi se pa rad pomudil pri izjavi g. naučnega ministra. Izrekel bi mu najraje srčno zahvalo za dobrohotne besede, s katerimi je pripoznaval duševne zmožnosti jugoslovanskega dijašta.

Take besede z ministrske klopi naredi dober utis, saj je pač že jako dolgo, da z ministrske klopi ni bilo slišati tacega priznanja. G. naučni minister je rekel, da je naloga, ustvariti univerzo, težka in odgovornosti polna.

Prosim, gospodje, saj to podpišem tudi jaz. Naloga je v resnici težka in odgovornosti polna. Ta odgovornost plaši, češ, da se ustanovi ali pomore ustanoviti vseučilišče, katero bi samo životarilo, ki bi duševnega razvoja naroda ne pospeševalo, ampak eventualno učeče se mladino odtegnilo od izobraževališča kakega naprednejšega naroda. To odgovornost popolnoma razumemo, nečesa drugačia pa ne moremo razumeti.

Ako je res, da je ustanovitev kakega vseučilišča tako težka in odgovornosti polna naloga, potem ne razumemo, kako se je mogel g. naučni minister v času od 30. oktobra do 7. novembra — to je od časa, ko je bila vložena znana Malfattijeva interpelacija, pa do časa, ko je bil dan odgovor nanjo — popolnoma prepričati, da je ustanovitev italijanskega vseučilišča elementarna potreba, in da je dotična zahteva popolnoma utemeljena.

Gospod minister stoji na stališču, da je bilo jako težavno, ustanoviti nemško vseučilišče v Črnovicah. V tem oziru ima popolnoma prav, kajti izmej 18 učiteljev, ki so delovali v prvem času v Črnovicah, je bilo le 10 domačinov, 6 jih je bilo treba

čustvovanja, narodni dovtip, priprrost, a iskrenost domače govorice ter plastičnost karakterizovanja, neprecenljive prednosti, ki so storile Roseggerja pravim ljudskim pisateljem, se kažejo v vsej svoji lepoti in v svojem čvrstem zdravju tudi v tej socialni drami. L. 1890 se je prvič igrala v Gradcu, od takrat pa so jo predstavljali že v nadpetdesetih gledališčih tu in inozemstva z največjimi uspehi. Samoraslost, izvirnost, nehnjenost Roseggerjevega pesniškega genija hiti zmagovala z odra na oder in tudi v Ljubljani se ne mudi brez najglobljega dojma.

»Na sodnji dan je pretresljiva tragedija, zajeta iz duše preprostega naroda sredi gorenještajerskih gozdov, oprta na originalno, a z najskromnejšo, zato pa z najefektnejšo tehniko obdelano idejo.

Tone Cestnik, najdenec, je preganjan od usode, odkar je zajokal prvikrat na tej zemlji solz. Nesrečna mati ga je ostavila sredi ceste in na cesto ga peha ves svet. Iz kraja v kraj ga podé ljudje, saj je revez povsod v nadlego in napotje. Že domačih beračev je preveč, pa naj bi redili še pritepence! Tudi delavskih rok je povsod odveč, zato brezimnega tujca nikjer ne rabijo, dasi prosi za najnižje in najtežje delo, samo da prisluži sebi in svojim košček kruha. Brez dela in brez jela strada torej Tone Cestnik s svojo mnogoglavo

poklicati iz Nemčije, 2 pa iz Ogrske. Vidi se torej, da je nemške učne moći težko dobiti. Jaz res ne vem, kjer je g. naučni minister s tako hitrostjo mogel dobiti italijanske učne moći?

Sedaj naj se pomudim pri izvajanjih g. poslance Bergerja. Pred vsem moram izraziti, da občudujem fizično konstitucijo g. tovariša Bergerja. Povedal nam je v uvodu svojega govora, da vsled tega, ker se ne počuti dobro, ne bo danes mogel daje časa govoriti, a vendar je govoril, če se ne motim, najmanj 2 $\frac{1}{4}$ ure in razvijal pri tem strast, ki bi za marsikako krepko in popolnoma zdravo konstitucijo mogla imeti najresnejših posledic. (Veselost.) Na ta govor imam pravzaprav le jako malo odvriti, kajti v njem se je pojavilo toliko narodne nestrpnosti (Jako res!), narodne strasti in megalomanije (Pritrjevanje), da mi je nemogoče, slediti temu govoru v okviru političnih in narodnih razprav, ampak bi ga mogel presojati samo s patologičnega stališča. (Pritrjevanje).

Jaz sem pa le doktor prava, ne medicine, ip zato se tega ne lotim. Ozremo naj se samo na nekatere opomnje. Gosp. tovariš Berger je mej drugim rekel, da bi bila jugoslovanska univerza vzgojališče slovanskih agitatorjev. To je popolnoma neresnično.

Gosp. tovariš Berger se je najbrž slabo izrazil. Hotel je reči: S tem, da ustanovimo jugoslovansko vseučilišče, ohramimo slovenskemu narodu njegovo dijaštvu in ne bomo več mogli Nemcem dajati toliko renegatov in najhujših agitatorjev, kakor sedaj, zlasti na Spodnjem Štajerskem. (Odobravanje).

G. poslanec Berger je tudi trdil, da je nemška kri naredila iz Avstrije, kar je. Tu je pač umestnih nekaj zgodovinskih reminiscenc.

Vprašam Vas: Ali je bil kralj Sobieski Nemec? Ali je bila njegova armada, s katero je osvobodil Dunaj, nemška? Ali so bile nemške tiste armade Srbov in Mađarov, ki so odbile prve naskoke Turkov?

je morilec in hiti sam k sodišču, da bi se s svojo smelostjo opral utemeljenega suma. Toda tam ga zapró v družbo nepoboljšljivih zločincev; morilec, tat in anarchist so mu tovariši, ki se rogajo zakonom in se celo v ježi izvrstno zabavajo. Tonetu pa se vzbudi silen kes, da je postal morilec, hkrati pa obupen gnev, najsilnejše sovraščdo sveta, ki ga je s svojo brezčutnostjo pognal in zatiral v zločin. Svet mu ni dal dela, svet ga je pahnil v zločin, da spravijo v najstrašnejšo bedo in le v silobranu, ko je trepetal pred drugo kroglo gozdarja, je ustrelil nasprotnika. Zato pa se čuti nekrijevega zločinā, zato hoče tajiti in braniti se do skrajnosti.

Doma pa je pahnil med tem župan, oče ubogih, Tonetu ženo in otroke iz občinske koče. Mimo hiti v mesto k potrotni obravnavi kot obteževalne priče Tonetu tovariši, gozdnati sotatovi ter se veselé, da spravijo tovariša na vislice. Tudi Marta, vdova ustreljenega gozdarja, glavna priča proti Tonetu, prispè mimo ter vidi kako ravna župan, včasih sam tatinski lovec, z bedno družino moževega morilca. Mina pove neznani dobri ženi, ki se takoj gorko zavzame za sirotke, tragično usodo svojega Toneta in strašno siromaštvo cele obitelji. V dnu srca se zasmili nesrečni Marti nesrečna rodbina ...

Tonē stoji pred porotnim sodiščem ...

Ali so bili Nemci tisti, ki so na jugu vedno zvesto čuvali mojo in Turke marsikdaj porazili?

Gospoda moja! To so bili Poljaki, Srbi, Hrvati, Slovenci in Madjari, in ti so v največji meri pomagali, ohraniti največ nemško državo. Te armade so omogočile, da v času, ko Slovenci vsled neprestane nevarnosti in vsled vednih napadov Turkov niso mogli svojemu kulturnemu razvoju nikake pozornosti posvečevati, da so v tem času mogli Nemci mirno gojiti svoje kulturno napredovanje. (Dobro!)

G. poslanec Berger je slovenske univerze imenoval tujejezična izobraževališča. Na to zamorem le toliko odgovoriti, da vendar ne gre, kar meni nič tebi nič anticipirati gotovim željam.

Za sedaj smo še v Avstriji in v Avstriji je kak slovanski jezik še domač in ne tuj jezik. Gosp. poslanec je kazal na to, da imamo na Kranjskem jedno samo meščansko šolo. Odkrito povem, da ne razumem, v kaki zvezi je to sklicevanje na meščanske šole z vprašanjem o ustanovitvi vsečilišča, kajti meščanske šole so namenjene tistim krogom, ki nečejo iti v srednje šole, da jim dajo višjo izobrazbo, kakor se jo dobi v ljudski šoli.

Z vprašanjem o ustanovitvi in o pripravah za visoko šolo ni vprašanje o ustanovitvi meščanskih šol absolutno v nobeni zvezi.

Pri ti priliki pa omenjam, da se na Spodnjem Štajerskem trudimo dobiti slovensko meščansko šolo, prvo in jedino, da pa so se vse naše zahteve razbile ob trdnem »ne« in ob narodni nestrpnosti Štajerskega deželnega zbora. Vidite torej, da, kadar hočemo tacih šol, ste vi tisti, ki nastopate sovražno proti ustanovitvi meščanske šole, danes pa nam očitate, da še meščanskih šol nimamo.

Sedaj prehajam h govoru čestitega gospoda tovariša dr. Hortisa. Oprostite mi, ako tu izjavim — to morda ni posebno uljudno, a tudi ne pod mojo uljudnost — da ne razumem kramarskega stališča, ki ga je v svojem govoru razvil gospod poslanec dr. Hortis.

(Dalje prih.)

V Ljubljani, 17. decembra.

Položaj v parlamentu.

Koerberjev govor je dosegel vendarle neki uspeh. Parlament je začel delati in se je v zadnjih sejah mirno bavil s kmetijskimi strokovnimi društvami. Zdi se, da je zašel strah pred zagroženim drž. prevratom strankam, zlasti nemškim, poljskim in veleposestniškim, v kosti. Zbornici se sedaj jako mudi in dela na vso moč, da bi dognala pred Božičem nekaj zakonskih predlog. Da so bile Koerberjeve grožnje poniževalne, o tem so složne vse stranke, vendar se od minolega ponedeljka teden trudijo samo za to, da nevoljnega Koerberja zopet pomire in da se nesreča, ki visi nad glavami posameznih strank, vsaj za nekaj časa one-mogoči in odstrani. Socialnodemokratični listi pa so preverjeni da vse sedanje ner-

vozno samozatajevanje poslancev parlamentu ne bo pomagalo. »Privilegijski parlament mora umreti, kajti Avstriji je treba zastopništva ljudstva«. Koerber ima sedaj le to naložo, da posamezne stranke tolaži in miri. Te dni so bili tudi zastopniki poljskega kluba in fevdalnih veleposestnikov pri njem radi grožnje z razpustom parlamenta in z absolutizmom. Pomiril je tudi te gospode. Sedaj se stavi vsa nada na spravne konference med Čehi in Nemci. Baje so moravski Nemci proti spravi, in cesar sam se je izrazil napram nekemu fevdalcu, da moravski Nemci pozabljajo, da v deželi niso sami. Nemško liberalno časopisje dela takisto že naprej zgago, ker zahteva, da se pred začetkom spravnih pogajanj zagotovi nemščini mesto državnega posredovalnega jezika. Taka zahteva izjalovlja seveda že naprej vse. Sicer pa spravna pogajanja ne bodo dosegla prej nikakega uspeha, dokler so Nemci sami med seboj glede spravnih pogojev ne jedinili, dokler zavzemajo Vsenemci med strankami izjemno stališče, s katerim se nemška večina ne strinja. Vse kaže, da ostanejo spravna pogajanja zopet brez sadu, bržas pa se niti vršila ne bodo. S tem pa je usoda tega parlamenta ali — kabimenta dovršena.

Proti anarchizmu.

Kadar pade kaka nova žrtev anarchistov, vzplamti za hip ogorčenje proti tem mednarodnim zločincem, govori in piše se o skupnem, energičnem postopanju vseh držav, o izpremembah kazenskih zakonikov ter o mednarodnih protianarchistovskih konferencah. Ko je padel Mac Kinley, je zopet završalo v časopisnem gozdu proti anarchistom; ruski car in nemški cesar sta v Gdanskem sklenila prirediti novo mednarodno konferenco, ruska in nemška vlada sta poslali vsem državam identična povabila, da se ukrene proti anarchistom kaj radicalnejšega in da se v zakonih sprejmo enaka določila glede kaznovanja zločincev. Nekaj časa so se gojile velike nade, da se solidarno vendar vsaj omeji ta internacionalna kuga, a sedaj poročajo listi, da med vlastmi ni sloge niti v tem vprašanju in da bode vsa akcija polagoma zopet zaspala. Gotovo pa je seveda, da se gorečnost vlad vzbudi iznova, ko pada zopet kaka kronana glava pod jeklom ali kroglio novega Czolgosza ali Ravačola.

Admiral Schley — obsojen.

Zmagalec Špancev pri St. Jago, ameriški admiral Schley, je stal te dni pred častnim sodiščem, kateremu je predsedoval admiral Dewey. Sodišče je obsojilo Schleya radi 11 točk ter mu očitalo, da je bil premalo odločen, premalo pogumen, da se je sovražniku umikal in spravljal druge — mesto svoje — ladije v nevarnost. Njegova poročila so bila netočna in nepravilna. Vendar je Schleyeva zasluga, da so bili Španci pri St. Jago poraženi, njihove ladije uničene ter da je Amerika triumfala.

Borí se za življenje in smrt. Tla se mu majó pod nogami — vse priče govoré proti njemu — le mladi zagovornik ga gorko brani. Razburjene priče in poslušalci hočejo že naskočiti zagovorniku, ki jim hoče odvzeti žrtev, tedaj vstopi v dvo-rano zakasnela Marta. Vse se je razveseli: ta mu zada smrtni sunek! Ali Marta izjavi, da o Tonetovi krivdi ni prepričana in da, če vprašuje svojo vest, ga ne more obsojati. Bolno ženo, majhne otroke ima, berači so, Tone preganjan revež... Ne, obsodbe noče...

Tedaj se ji zgrudi Tone pred noge in jokaje prizna, da je gozdarja res ustrelil. »Kdo si, svetnica? Najdražje, kar si imela, sem ti ubil, in ti edina me braniš! Pri-znavam — vstrelil sem ga! Nič več ne tajim. Sovraštu sem se upiral, ljubezen me je premagal!« In potem pove vso resnico: ustrelil je Fazana, braneč lastno bedno življenje...

Zagovornik prosi usmiljenja. Kriv je, a zločinec ni!

In zastor pade...

Drama je gromski apel na človeštvo, naj izpremeni sedanje socialne razmere, ki so same krive, da postajajo najboljši ljudje zločinci...

»Na sodnji dan« je bil med najlepšimi predstavami letošnje sezone. Palmo je seveda odnesel gosp. režiser Dobro-

Vojna v Južni Afriki.

Kruitzinger je izdal v Kaplandiji novo proklamacijo, v kateri pravi, da so novembra meseca leta 1899. anektirani okraji v Kaplandiji še vedno v burski posesti, in da ne sme noben prebivalec v teh okrajih prodati Angležem živil ali konter jih ne sme informirati o gibanju Burov, sicer se kaznujejo s konfiskacijo imetka ali celo s smrtno. Potem takem se čuti Kruitzinger še vedno gospodarja v Kaplandiji. Angleži iščejo sedaj po zunanjih kolonijah novih čet, kajti doma so pomeli že vse na bojišče. Iz Nove Seelandije dospe 1000 mož. Tudi druge kolonije bodo morale poslati svoje vojake. Uradno se poroča, da je v koncentracijskih taboriščih v oktobru umrlo 3156 oseb, v novemburu pa 2807. Od junija do novembra je umrlo 12.441 oseb, med temi 10.113 otrok. V taboriščih pa je še danes 117.964 oseb. Iz pisem Milnerja na Chamberlaina je razvidno, da se taborišča zmanjšajo, da se omejijo epidemije, in da se zmanjša umrljivost, ki pa ostane vedno velika.

Dopisi.

Iz Zagorja na Pivki, 15. dec.

V nedeljo dne 8. t. m. popoldne gorela je 3 leta stara gozdna nasadba na »Gradisču« pri Zagorju. Valil se je velikanski dim in švigal velik plamen in kako bi ne, ko je bila suha trava v nasadbi tako velika, da je segala človeku do pasa, in ko je bil veter zelo ugoden. Kako je postal požar, se ne ve. V nevarnosti bila je tudi lepa kacič 30 let stara nasadba, proti kateri se je požar vsled vetra širil, in to preprečil je gozdnai pažnik Jurij Rutar, kateri je prvi na mesto dospel in na vso moč delal, da je omejil požar, še posebno, ko so mu priskočili kmalu drugi vaščani v pomoč. Povdarjati moremo, da je stavil on pri tem svoje življenje v veliko nevarnost, ker plamen se je vsled dveh že imenovanih ugodnostij s tako hitrostjo širil, da je bil mož v nevarnosti, da ga plamen ne obkoli. Zgorelo je vkljub vsemu naporu približno 2 orala zelo lepe nasadbe. — Ker se taki požari večkrat ponavljajo, treba jim bode vendar več pozornosti posvetiti kakor dosedaj, ker uničijo v par minutah najlepše nasadbe. Prvo, kar bi bilo, treba je, da se odpravi ta lepa prilika, ki se nudi otrokom-pastirjem, takim ki radi v plamen gledajo, nadalje hudobnežem in nasprotnikom nasadeb in nazadnje tudi golemu slučaju. To lepo priliko vidijo vsi ti v tej veliki, visoki, suhi travi »višč zvani. V nasadbah se trave več let ne žanje in rase tako bujno, da sega človeku čez pas. Ta viš mika mlade pastirje, da pritakne ževelne nič hudega meneč ali sluteč, hudobnež in nasprotnike nasadeb pa zapelje, da name-noma zažgo in slednjič nanese tudi slučaj, da gre potnik mimo z gorečo smodko in da odnese veter v viš iskro ali kakor si že bodi in človek zažge, ko sam ne ve kdaj in kako. Vsled tu navedenih vzrokov moral bi se odrediti, da bi se trava žela. To se sicer dogaja, toda le če prebivalci dotične občine pismeno prosijo pogozdovljeno komisijo Krasa. Umestno bi pa bilo le, ko bi se dalo od pogozdovljene komisije dovoljenje k temu brez vsake prošnje in prav bi bilo, ko bi se to naznajalo tudi pri cerkvah. Žeti bi se moralno seveda, kakor sedaj pod nadzorstvom. Če je pa že toliko na tej prošnji, bi se pa lahko dalo vedno nalog županstvu, da jo naredi. To uredilo se bi, kakor si že bodi, toda trava se bi moralna žeti. Požeti viš bi kraškim prebivalcem zelo prav prišel za steljo, katere jim tako primanjkuje. Nadalje bi bilo treba strogo na to paziti, da ne žgo jeseni kmetje na gmajni ali na svojem lastnem zemljišču trave, meneč, da bode s tem zemlji pognojeno. S tem zemlji navadno več škodujejo, ko koristijo, ker, če se požar hitro ne širi, zgore vse travine koreninice in uničijo se tudi vse redilne snovi, kar jih je tik pod površjem zemlje. Le če je močan veter, da se ogenj hitro širi in upepel travo, katera potem gnaji, to pomaga, ali ta uspeh je zelo-zelo majhen; v prvem slučaju pa ne raste več let ne trava ne kaka druga rastlina. Toda ni le to, ampak navadno se širi plamen ob najmanjšem vetriju hitro naprej in pride dostikrat do kake gozdne nasadbe. Da bi šli ljudje tak ogenj omejit, tega

navadno ni, ker ga morebiti ne smatrajo škodljivim. Oblasti naj bi tedaj strogo pazile, da bi se ta neumna in škodljiva navada odpravila.

Iz trgovske in obrtniške zbornice kranjske.

(Konec.)

Konceptni pristav dr. Windischer poročal je obširno o tolmačenju § 6. zakona z dne 26. decembra 1893. drž. zak. štev. 193 ter se je na temelju gramatične in historične interpelacije izreklo za to, da se v čas v zakonu zahtevane širile porabe ne usteva tudi učna doba. Temu nasvetu je pritrdila tudi zbornica ter soglasno sklenila, da se v tem smislu pošte prošnja c. kr. deželnih vlad.

Trgovskemu društvu »Merkur« v Ljubljani dovolila je zbornica po predlogu poročevalca Lenarčiča za leto 1902 400 krov podpore. Pri tej priliki izrazil je zbornični svetnik Baumgartner željo, naj bi »Gospodarski Vestnik«, kateri izdaja društvo »Merkur« izhajal v slovenskem in nemškem jeziku.

O zborničnem proračunu za l. 1902. je poročal zbornični svetnik Lenarčič. Redna potrebščina znaša 43.541 krov, predpisana 25% blagajniška zaloga pa 10.875 krov, skupna potrebščina torek 54.416 krov. Blagajniški preostanek za tekoče leto je proračunjen na 10.489 krov, za pokritje ostale potrebščine pa naj se pobira 35% zbornična doklada. Zbornični svetnik Baumgartner nasvetuje, naj se črta 25% blagajniška zaloga, zbornični svetnik Luckmann pa predлага, naj se črta proračunjeni prispevek 5000 krov za ustanovitev trgovske akademije v Ljubljani, češ, da bo še mnogo vode steklo v morje, predno se akademija otvoriti. Referent Lenarčič izjavi se proti obema predlogoma, ker so zbornici glede 25% zaloge za sedaj vezane roke, glede akademije pa je bil prispevek odobren v slavnostni seji povodom zbornične petdesetletnice in torej nikakor ne gre, da bi se ta postavka sedaj črtala. Sicer pa je neda opravičena, da se bode akademija v najbližji bodočnosti ustanoviti. Pri glasovanju bila sta predloga gg. Baumgartnerja in Luckmanna odklonjena, proračun pa brez spremembe odobren.

Zbornični svetnik Luckmann je poročal o vlogi dunajske zbornice glede dela v kaznilnicah. Dunajska zbornica obrnila se je na c. kr. vlado s prošnjo, naj se najemniški obrat v kaznilnici sukcesivno opusti ter uvede obrat v režiji, vendar pa bi se naj izdelki porabili izključno v državnih in drugih javnih zavodih. Kaznenci naj se porabijo za vnanje dela (vodna in cestna dela, kamnolomi itd.) in naj se izključi vsako direktno konkurenco privatnega dela, cene pa naj si prilagodijo tržnim cenam. Pri vsakem višjem državnem pravdništvu naj se ustanovi obrtni svet. Ko je še zbornični svetnik Pauer naglašal, da so v tem oziru razmere pri nas še neugodnejše kakor na Dunaju, sprejela je zbornica referentov predlog, da se pridruži vlogi dunajske zbornice.

Zbornični svetnik Baumgartner je končno poročal o vladni predlogi o pokojninskem zavarovanju zasebnih uradnikov ter nasvetoval, da smatra zbornico to predlogo za nesprejemljivo, ker vlada ne da nikakega prispevka in bi bili delodajalc preveč obremenjeni. Zbornica je referentovemu nasvetu soglasno pritrdila.

Pred zaključkom seje naznani je predsednik Kušar, da se je deputacija zbornice (gg. predsednik Kušar, in svetnika Lenarčič in Urbanc) poklonila g. deželnemu predsedniku ter mu izročila prošnjo za podporo projektovani trgovski akademiji v Ljubljani. Deželni predsednik baron Hein je deputacijo prijazno sprejet ter obljudil dobrohotno upoštevanje prošnje.

Končno je gospod predsednik opozoril, da je ta seja bila najbrže zadnja pred novimi volitvami ter je, zahvalivši se zborničnim svetnikom za uspešno sodelovanje ob petih populudne zaključil sejo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. decembra.

— Konfiskacija. Včerajšnjo številko našega lista je zaplenilo državno

pravdništvo zaradi več odstavkov uvedega članka, v katerih smo mirno in stvarno pojasnili konkreten slučaj iz pravosodne prakse na Spodnjem Štajerskem. Kar smo pisali mi, je bilo povsem nedolžno, slučaj sam je pa v resnici nečuven in se torej ne čudimo nič preveč, da je bil naš članek zaplenjen, dasi nikakor ni prekoračil mej dovoljene kritike in je bil vseskoz pisan stvarno in dostenjno. Izrekamo državnemu pravdništvu svoje priznanje za gorečnost, s katero je zapečatilo naš list, ki ni storil drugač, kakor da je objavil suho dejstvo, da je javnost seznanil s konkretnim slučajem, ki se je dejansko primeril, ker zajemamo iz tega upanje, da bodo sedaj tudi učeni in ljudski sodniki na Kranjskem deležni nekoliko varstva, kadar jih bo duhovniško glasilo zopet pavšalno zasramovalo. Sicer pa vidijo naši somišljenci iz te konfiskacije zopet jedenkrat, s kakimi težavami se ima boriti naš list in kako revno malo svobode uživamo.

Za vseučilišče v Ljubljani so poslale potom mestnega magistrata peticijo na ministrstvo za uk in bogocastje še sledče občine: Bojsno, Gradišče in Vrhe pri Slovenjem Gradcu ter ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Trbovljah.

Na noge, dežela kranjska in gorenjske občine. Glasom razglaša c. kr. deželne vlade vrši se vsled ukaza železniškega ministrstva, dne 19. t. m. in prihodnje dni v »Vintgarju« v svrhu vodne naprave za stavbo predora v Karavankah komisjski ogled. Kolikor nam je ta načrt znan, namerava se nad slapom Radovne odvzeti 3 kubične metre v sekundi vode iz Radovne. K temu ogledu povabljeni so razni interesenti; zakaj se ni, povabilo tudi »Slovensko planinsko društvo«, nam ni znano, morda zaradi tega, ker je »slovensko« in domače društvo. — Dežela kranjska in osobito Gorenjska ima obilo naravnih krasot, katere so opevali naši in tuji pesniki, in med temi krasotami zavzema šum Vintgarja kot naravni biser prvo mesto, in sicer popolnoma opravičeno. Pristopen je vsakomur, ker leži v dolini, do katerega se še sedaj pride iz raznih strani brez vsach težkoč in brez velike zamude časa. Krasota njegova je tako čudezna in velikanska, da privabi vsako leto na tisoče občudovalcev in slovi po širokem svetu. Razni inozemski listi prinašajo slavospeve o tem biseru in na stotine njegovih slik in podob krasni razne knjige in časopise. Ni čuda tedaj, da se je zanimanje za okraj, v katerem se nahaja ta naravni biser, tako vzbudilo, da je nastala neobhodna potreba, temu pritoku tujcev in občudovalcev te naravne krasote, oskrbeti stanovanja, prenočišča in letovišča. V dokaz temu neštevilne nove stavbe v Javorniku, Mostah, v Selu, Žerovnici, Dobravi itd. Ta naval tujcev in prihod občudovalcev Šuma v Vintgarju, je gotovo za gmotno blagostanje občanov dotičnega okraja in za celo deželo kranjsko velikanskega pomena. — No! in sedaj nam hočemo ta biser vzeti. — Uboga dežela kranjska, nimaš čutečega bitja, ki bi varoval tvoje zaklade, tvoje koristi. Vse moraš žrtvovati v korist posameznikov. Tudi pa so druge vodne sile pripravne za nameravano napravo; da, še celo vodna sila pod šumom bi popolnoma zadostovala vsem zadevnim potrebam. In ko bi tudi ne, morale bi se koristi posameznika korigistim cele dežele brezpogojo umakniti. Ko bi se n. pr. v Švici, v Solnograškem ali v Tirolah, kjer vedo ceniti koristi, katere primaša tujec, kaj enacega nameravalo, preverjeni smo, da ljudstvo vzdigne punt. — Neodpustljivo bi bilo, ko bi deželni odbor v tem važnem trenutku pozabil na svoje svete dolžnosti ter energično ne protestiral proti nezaslišani oskrumbi našega bisera »Šuma« v Vintgarju. Kličemo pa tudi na noge občino in zdravilišče Bled, kakor tudi vse sosedne in prizadete občine: prihitite dne 19. t. m. na ogled v Vintgar in odločno ugovarjajte proti nameravani napravi.

Božično darilo za primorske Slovane. Prošt Pesante v Po-reču, zastopajoči kapitelj poreški in škofa Flappa; dr. Cleva, deželnih odbornik istrski v imenu istega odbora; kanonik Buttigoni, zastopajoči kapitelj in kapitularnega vikaria Petronio v Trstu; ter slednjič prof. Benussi, zastopajoči tržaški magistrat, so

se zbrali v deputacijo, ki ima te dni odpotovati v Rim ter odnesti seboj pred sv. Očeta papeža zahteve primorskih neodrešenih Italijanov, da se v teh dveh škofijah korenito odpravi vsaka sled slovenskega jezika v rimsko-katoličkih cerkvah ter da se uloži odločen protest proti naši starji pravici: slovenski glagoljski maši.

»Slovenčeva« blamaža. V soboto se je »Slovenec prav hudo osmešil. Priobčil je imena vseh gostiln in kavaren, ki so naročene na škofov list. »Slovenca« samega je bilo sram, da ima tako malo naročnikov, in zato je pristavljal, da sodi, da je priobčeni imenik nepopoln. Ljudje so se smeiali na ves glas, ko so brali ta imenik, kajti na prvi pogled so spoznali, da je mej temi naročniki 90% liberalcev, da so te gostilne in kavarne naročene na »Slovenca« samo zaradi gostov, ki so pa skoro izključno sami liberalci. »Slovenec« je torej delal reklamo za liberalce in temu se je vse smejal. Nekateri so seveda mnenja, da se je »Slovenec« prostovoljno osmešil, da se je namenoma blamiral, češ, tako dobim kaj več naročnikov mej gostilničarji in kavarnarji. »Slovenec« je morda res tako spekuliral, ali ker imajo gostilničarji in kavarnarji več soli v glavi, kakor Lampe in Štefe, se mu ta račun prav gotovo ne posreči. Kavarne in gostilne so naročene na tiste liste, ki jih gostje žele, ogromna večina vseh čitalcih gostov je pa liberalna, ne le v Ljubljani, nego tudi po deželi. Ko bi ti kavarnarji in gostilničarji, ki so naročeni na kake liste, morali živeti od zasluga, ki jim ga dajo klerikalci, bi v par tednih vsi skupaj zmrznili. Masa klerikalcev spada namreč mej tiste sloje, ki obiskuje pajzeljne in šnopsarije, ne pa gostilne in kavaren, kjer imajo za goste tudi časopise. »Slovenčev« revolver torej ne bo imel uspeha.

Božičnica revnih šolarjev. Z ozirom na včerajšnjo našo notico, v kateri je bilo konstatirano, da na božičnico ni bilo nobenega duhovnika, tudi ne škofovega zastopnika, nam je dal g. cesarski svetnik Murnik vpogled v pismo, s katerim mu je škof naznani, da se božičnice ne more udeležiti osebno, ker je že davno obljubil, da pride ta dan k frančiškanom v Kamnik, da pa naroči g. kanoniku Erkerju, naj se kot škofov zastopnik udeleži božičnice. Gospoda kanonika Erkerja ni bilo k božičnici.

»Narodni dom«. Društvo »Narodni dom« ima jutri ob šestih zvezčer v društveni mali posvetovalnici izredni občni zbor, na kar se vsi društveniki še enkrat prijazno opozarjajo.

Kamniški Potemkin. Pretečeno soboto 14. t. m. presenetil nas je g. knezoškof Bonaventura s svojim prihodom. Prišel je baje mazilit dva nova meniha v tukajšnji frančiškanski samostan. Ta dan populudne tavol je od hiše do hiše, sedanjega desna roka našega dekanata Oblaka, županov namestnik iz pretečene klerikalne dobe g. Opel, seveda na dekanov ukaz, da naj ob 5. uri štenski prebivalci razsvetle okna, ker se g. knezoškof pripeljejo. Ne dovolj temu nadlegovanju, pošiljal je drugače skopi in kakor kokljka na jajcih, tako ta na svojem obilnem posvetnem blagu sedeči naš častni kanonik za škofo vse manj kakor unetim ovčicam po številu oken odmerjenih sveč gratis z naročilom na dom, da jih ob prihodu prevzvišenega prižgo. In res, ob 5. uri, ravno ob mraku — da razvetjava bolje učinkuje — pridrđal je naš škofov zavodar s svojimi plašnimi konjiči. Koliko laglje in bolj prijetno ter varno proti nahodu pripeljal se bi v gorkem wagonu v Kamnik že ob polu 4. uri z našim vlakom, kakor se vozijo drugi ljudje, tudi pravi knezi, semkaj; pa kaj, ko je tačas še svitlo in je nemogoč sprejem ob mistični razsvetljavi. Knežja ekvipaža, čili konjiči, našemljeni in s srebrrom obrobljeni strežaji in kočijaži, to vse bolj imponuje in povzdigne svitlost dušnega pastirja, pred katerim potem v cestno blato poklekuje »dobri katolički naš narod!« Dekan pa zadobi za ta uprizorjen sprejem, kateri se bode sedaj v Lampe-Štefetovem »Slovencu« razglasil kot pristna, prostovoljna in iz srca udanih ovčič prišedšva ovacija, škofov zahvalo in priznanje za dresuro podanih vernih Kamničanov; med tem, ko je to najnižje vrste hinavsko svetohinstvo, slabjeje od prevare pravega Potemkina. Ta je varal carico

Katarino s pobravanimi deskami o materialnem blagostanju njenih pokrajin, naš Potemkin pa vodi škofa za nos z zlagano udanostjo, katera je bila še vedno znak moralne in socialne gnilobe. Živila taka katolička poštenost!

Iz kraljestva fajmoštra Šinkovca. Tesar Jakob Kunstelj iz Hrušice je dne 8. t. m. brez uzroka na cesti z nožem napadel hraničnega uradnika iz Kranja g. Depolija in njegovega spremjevalca g. Rosa, trgovca v Kranju, ki sta se peljala iz Hrušice v Jesenice. Kunstelj je z nožem zamahnil z vso silo proti g. Depoliju, a na srečo se mu je taše pravočasno umaknil in tako utekel vsaj težki poškodbi, če ne smrti. Kunstelja so orožniki izročili sodišču.

Iz seje c. kr. mestnega šolskega sveta dne 4. t. m. se nam poroča: Vodstvu mestne slovenske dekliske osemrazrednice se je naročilo, da sestavi urnik za razredno kopanje v šolski kopelci, ki se začne z II. polletjem. Trem mestnim učiteljciam se je priznala III. oz. IV. starostna službena doklada. Na podlagi zdravniških spričeval se je 7 učenk mestne sloven. dekliske osemrazrednice oprostilo pouka risanja in ročnih del. Sprejelo se je na mestne šole več vnanjih učencev. Na II. mestni deški petrazrednici so se oprostili 3 učenci telovadbe in risanja. Na I. in III. mestni deški petrazrednici so se za obrtni pripravljalnici imenovali učitelji risanja. Sklenila se je delitev III. razreda na mestni nemški osemrazrednici ter se določila gdč. IV. Kušar za suplentijo. Obolelo nadučiteljico gdč. Al Bauerjevo bosta nadomeščali radovoljki gdč. Al. Vajdič in Marijana Lušin. Prošnja mestnega nadučitelja za denarno podporo se predloži priporočilno c. kr. dež. šol. svetu. Prošnja g. katehetu na mestni nemški petrazrednici, da bi se v I. razredu podučeval verouk v slovenščini, ker so med 41 učencem samó 3 učencem zmožni nemščine, se odkloni, ker je učni jezik na tej šoli nemški. Več učenk višjih razredov na mestni nem. dekliski osemrazrednici se oprosti pouka v slovenščini.

Repertoir slovenskega gledaliča. Danes se igra v drugič krasno uspela Roseggerjeva ljudska igra »Na sodnji dan«. Prihodnja predstava bo v četrtek dne 19. decembra, igrala se bodeta Hauptmanova »Hanic« in veseloigra »Ženski jok«. — Opera pripravlja predelano Vilharjevo »Smiljan«, za katero se v Zagrebu vzbuja občni interes. Kakor čujemo, prisostvoval bo primeri sam gospod skladatelj z intendantom zagrebškega gledališča gosp. pl. Hreljanovićem in ravnateljem zagrebške opere g. N. pl. Fallerjem. — Mimogrede pripominjam, da bo naš rojak in član dvorne opere na Dunaju g. Naval pel Vilharjeve pesni na koncertu češkega kvarteta v Pragi.

Logaško in postojinsko učiteljstvo priredi s sodelovanjem postojinskega salonskega orkestra in pevskega zbora dne 22. grudna 1901 ob 8. uri zvečer v hotelu »pri Ribniku« na čast c. kr. okrajnega šolskega nadzornika blag. g. Janeza Thuma, ki praznuje ta dan svojo petindvajsetletnico kot c. kr. okrajni šolski nadzornik, častni večer.

Roparski napad. V nekem gozdidi pri Mošnjah na Gorenjskem je neznan človek napadel 50letno Marijo Mulaj iz Brezij, jo s kamni pobil in težko poškodoval ter ji oropal znesek 80 krov 40 vin. Doslej roparja še niso mogli slediti.

Napad. Danes dopoludne je v Lattermanovem drevoredu brezposeln pekovski pomočnik Franc Štrukelj napadel pekovskega pomočnika Jožefa Glagovšeka in ga udaril z neko topo rečjo po glavi, da ga je poškodoval. Bila sta se popred sporekla.

Dva nemška gledališčna igralca sta danes ponoči na Starem trgu na tak način prodajala svojo kulturo, da jih je menda moral policaj poučevati, kaj se v mestu spodbodi in kaj ne.

V cerkvi znorel. Včeraj zvečer je prišel v stolno cerkev človek, kateri je sam seboj glasno govoril in preklinjal. Ker so videli, da je blazen, so ga prijeli in odpeljali v blaznico na Studenec. Dotičnik je Anton Plestenjak z Lesnega Brda.

Sleparka. Neko mlado dekle hodi po prodajalnicah okoli in izvabla na znana imena razno blago.

Iz blaznice na Studencu je včeraj ušel blaznež Angelo Cigoj. Dobili so ga v mestu pri sorodnikih in ga odpeljali nazaj v blaznico.

Poljski dijaki v Berolinu so poslali poljskim poslancem v nem. parlamentu nezaupnico in obžalovanje, ker so v zadevi Wreszna postopali tako počasno in neodločno. Na vseučilišču v Berolinu so bile pri nekem predavanju demonstracije poljskih akademikov.

Osveta ljubimca. V neki kavarni v Brodu se je izvršila te dni strašna ljubezenska tragedija. Pomočnik Jovo Smiljančić se je začel prepričati z neko natakarico, ker ni hotela ničesar čuti o njegovi ljubezni; prišel je lastnik kavarne in njegova žena ter sta hotela pomiriti. Toda Smiljančić je potegnil nož iz žepa in je preparal natakarici trebuh, tudi kavararico je nevarno ranil, a menda bo ozdravela, dočim se bori natakarica s smrtil.

Nesreča v sreči. V Sevilji je zadel ubožen meščan Amando Gomez 30.000 mark, katerih je bil seveda nepisno vesel, zato je hotel presrečni dan tudi dostenjno slaviti. Napolnil si je žep z denarjem ter je romal ves večer in skoro vso noč od gostilne do gostilne, a vkljub temu ni bil Gomez posebno vinjen. Že proti jutru se je pridružil dvema drugima pivcem, ki pa nista bila tako dobre volje kot Gomez. Začela sta se žnjim prepričati in v prepisu je zabodel eden izmed njin Gomez, da se je zgril mrtev na tla.

Električna mišja past. Kako veliko ulogo igra dandanes elektrika, je znano vsakomur. Različni veleumi so izumili najraznovrstnejše stroje, ki nadomeščajo ogromne moč in naglico. V Ameriki usmrčajo ljudi s pomočjo elektrike. V najnovejšem času pa je izumil nekdo tudi električno mišjo past, ki je tako sestavljena, da je treba miški le teči po njej, na kateri je nastavljen kosec slanine, in že jo usmrti električen tok.

Telefonska in brzjavna poročila.

Dunaj 17. decembra. V današnji seji je Bareuther predlagal, naj se otvori debata o odgovoru ministrskega predsednika na interpelacijo zastran grožnje, da se odpravi ustava. Za ta predlog je glasovalo samo 23 poslancev, vsled česar je prišlo mej. Vse nemci in drugimi Nemci do hrupnih prizorov. Zbornica je potem dognala razpravo o kmetijskih zadrugah. Žitnik je predlagal, naj bo zadružna organizacija v tistih deželah, kjer nimajo deželnih kulturnih svetov, ločena po narodnosti. Ta predlog, dasi za Štajersko, Koroško in Primorsko največje važnosti, je bil odklonjen. Proti predlogu so glasovali tudi Čehi in Poljaki.

Dunaj 17. decembra. Predbožično zasedanje poslanske zbornice se konča brzčas že jutri. Ob pol treh se je šel ministrski svet na sejo, v kateri se stori dolični sklep.

Dunaj 17. decembra. Poljski klub je namesto poslanca Kozlowskega izvolil v svojo parlamentarno komisijo poslanca Czajkowskega. Kozlowski je dobil samo dva glasa in odloži vsled tega jutri svoj mandat.

Dunaj 17. decembra. „Ostdeutsche Ruandschau“ poroča, da so zaupniki v senemške stranke imeli v Pragi shod, na katerem so prigovarjali Wolfu, naj zopet kandidira, sicer da je trutnovski mandat za stranko izgubljen. Wolf se je izrekel jako rezervirano.

Bruselj 17. decembra. Tukajšnji listi trde, da je president Krüger ponudil Angleški, da ji odstopi vse okraje, koder se dobiva zlato, ako pripozna neodvisnost ostanka obeh južnoafriških republik.

London 17. decembra. „Times“ poroča, da je Remington pri Heilbromu porazil večji oddelek Burov in vjele poleg 22 vojakov mnogo konj in govedi.

Izborni deluje
Tanno-Chinin tinctura za lase
 okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las.
 Cena steklenici z rabilnim navodom 1 M.
Jedina zaloge:
 dež. lekarna M. Leustek, Ljubljana
 Resljeva cesta št. 1, zraven cesar Franc Jožefovega mostu. (27-50)

Kufeke-jeva
 NAJBOLJŠA HRANA ZA ZDRAVE IN V črevih bolne otroke
moka za otroke 1908

Meteorologično poročilo.

Vilina nad morjem 306-8 m. Srednji srčni tlak 786-0 mm.

Dec.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Meteor. način
16	9. zvečer	733.8	07 sl. jzahod	oblačno		
17	7. zjutraj	732.5	10 sl. jug	meglja		

Srednja včerajšnja temperatura 05°, normale: -17°.

Dunajska borza

dne 17. decembra 1901

Skupni državni dolg v notah	69 15
Skupni državni dolg v srebru	90 15
Avtrijska zlata renta	118 85
Avtrijska kronska renta 4%	95 95
Ogrska zlata renta 4%	118 75
Ogrska kronska renta 4%	94
Avtro-ogrške bančne delnice	1590 —
Kreditne delnice	652 —
London vista	239 27
Nemški državni bankovci za 100 mark	117 20
20 mark	23 44
20 frankov	19 06
Italijanski bankovci	93 65
C. kr. cokini	11 32

Zahvala.

O priliki bolezni in smrti mojega preljubega in nepozabnega soproga, gospoda Julija Juliani

izrekam tem potom najiskrenje zahvalo vsem sorodnikom, milim prijateljem in znancem za mnogobrojno udeležitev pri pogrebu ter izrekana sožalja. Posebej izrekam svojo zahvalo preč. duhovščini, njej na čelu preč. gosp. dekanu M. Erjavcu, za poslednjo tolažbo in duhovščino, nemo, preč. gosp. kapelanu J. Debevcu, blagorodnemu gosp. c. kr uradnikom, častitom damam, gosp. pcvem, darovalcem krasnih vencev, slovenskim časopisom, ki so se spominjali blagega ranjencega v svojih listih, kakor tudi vsem drugim udeležnikom, ki so spremili ne-pozabnega rajnika k poslednjemu počitku.

Bog vsem stoterno povrni!

Vipava, dne 16. decembra 1901.

Žalujča

(2754) Josipina Juliani.

Prostrana, nova

Šupa

pripravna za kakoršnokoli skladische se takoj proda. (2715-3)

Kje, pove upravnistvo Slov. Naroda.

Doering-ovi božični kartoni.

Svetovati je, da se ne čaka do zadnje ure, če hočete tudi Vi svojim božičnim darilom, po izgledu in šegi vseh praktičnih gospev, priložiti en ali več ličnih kartonov Doering-ovega mila s svojo. Ti kartoni, v katerih so trije komadi pristnega Doering-ovega mila, so tako priljubljeni, da se ne more vselej vstreči vsem naročilom. Toraj zdaj kupiti, je načelo modre gospodinje! Doeringovi čedni božični kartoni dobivajo se povsod brez podraženja. (2516)

V založbi L. Schwentnerja v Ljubljani

je izšla danes

Rosa Jelodvorska. Lepa povest za mladino. Spisal Kristof Šmid. S 6 podobami v barbotisku. Cena trdno in lično vezani knjigi 2 K, po pošti 2 K 20 h.

Jutri izide

Knjiga za lahkomiselne ljudi. Jvan Cankar. Cena elegantno opremljeni knjigi v originalnem ovitku po načrtu J. Jame 2 K 50 h, po pošti 2 K 60 h.

Pojutrišnjem pride na knjižni trg

Album slovenskih napevov. 50 slov. narodnih napevov za klavir pripredil Fran Gerbić — II. zvezek. Cena 3 K.

v soboto končno

Zoologiski atlant. Leutemann-Pavlin. 24 kolor. tabel z obširnim pojasnilom. Cena trdno vezanemu 6 K, po pošti 6 K 30 h.

Kdor trdi

da lepa knjiga ni najprimernejše darilo za Božič ali Novo leto, ta ne pozna pravih potreb modernega kulturnega človeka. — Pod vsakim božičnim drevescem ima torej poleg drugih darov ležati tudi lepa knjiga. (2738-2)

Komi

22 let star, izurjen v trgovini z manufakturnim in modnim blagom, z dobrimi spričevali, sedaj vojaščine prost, zmožen slovenskega in nemškega jezika, želi vstropiti v kako trgovino. (2748-1)

Naslov pove upravnistvo »Slov. Nar.«.

Pivovarna v Senožečah

išče za takojšen nastop

spretnega kurjača

ki je tudi več strojni ključnica.

Ponudbe s prepisi spričeval naj se direktno dospošijejo. (2746-1)

!! Božična prilika !!

Čudovito po ceni!

400 komadov za 1 gld. 80 kr.

Lepo pozlačeno ura z verižico s triletnim jamstvom, 6 komadov la žepnih robcev, 1 svetovno pat. žepno pisalo orodje iz nikla, 1 prekrasni album s slikami, obsegajo 38 podob, najkrasnejši na svetu, 1 računski stroj „Patenta“, kateri izračuni sam najtežavnejše naloge, k temu podobilo, 1 podstavek na pisma za vsakogar poraben, 5 komadov prelepih razglednic, 5 komadov čudovitih orakelov egipotiskov vedeževalcev, kateri vzbujajo veliko veselja, 1 garnitura mansetnih in srajčnih gumbov iz double-zlata, s patent. zaklepalom, 3° zlata, 1 lepo dišeče toaletno milo, 1 fino žepno toaletno zrcalo, 1 prakt. žepni nožek, 1 fin nastavek za smodke za smodke iz tanjarja, 1 modern prstan za gospode z imit. druguljem, 20 kom. predmetov za dopisovanje in še 300 raznih predmetov, ki so za hišo potreben. Vse skup z uro, ki je sama vredna tege denarja, stane 1 gld. 80 kr. Odpošilja po poštem povzetju ali če se denar prej pošlje. (2744)

Ch. Jungwirth

Krakovo št. 64.

Riziko je izključen. Za neugajajoče se vrne denar.

Najnovejša oblika klobukov

izlake, volne in svile

za gospode in dečke

Izdelki c. kr. dvornih zalagateljev Viljema Pless-a, J. Rückel-a in Jos. Pichler-ja sinov,

kakor tudi (2747-1)

kravate

vsake vrste in barve

od najpriprostejša do najfinješ in najlegantnejše priporoča v veliki izberi in za cene, kakeršnih se ne najde drugod,

trgovina s perilnim, pletilnim in modnim blagom

C. J. Hamann

Ljubljana, Mestni trg št. 8.

Zrebanje nepreklicno

Najfinješi cvetlični med

iz čebelnjaka Babnikovega v Dravljah, z jamstvom pristnosti in čistosti, prodaja v steklenicah po 1/4, 1/2 in 1/ kilo

Edmund Kavčić

trgovina delikates, v Ljubljani, Prešernove ulice. (12-251)

Kakor vsako leto, prejemava tudi letos naročila

na z mlekom pitane kapune, na purane, gosi in race, kakor tudi na smučje (fogoše) iz Blatenskega jezera (Plattensee), na donavske krape in na smoje (Schiel)

kilogr. gld. 1-30 do gld. 1-40, do petka, 20. t. m., zvečer.

Kham & Murnik

trgovina s špecerijami in delikatesami ter vinarna. (2743-2)

Ges. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga dež Trbiž.

Ob 12. uri 24 m po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Maribor, varle, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 10. uri zvečer osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, Celovca, Bejkaka, (Monakovo-Trst direktni vozovi I in II. razreda). — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 55 m zvečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osebni vlak z Dunaj via Amstetten, Monakova, Inomost, Franzensfeste, Solnograda, Linc, Steyr, Aussee, Ljubna, Celovca, Bejkaka, (Monakovo-Trst direktni vozovi I in II. razreda). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osebni vlak z Dunaj via Amstetten, Karlov, varov, Pariz, Marijini varov, Plzna, Prague, direktni vozovi I. in II. razreda, Budejvice, Solnograda, Linc, Steyr, Pariza, Geneve, Curih, Bregenca, Inomost, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Selzthal, Beljak, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osebni vlak z Dunaj, Ljubna, Beljak, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in Kočevje. Osebni vlaki: Ob 8. uri in 44 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob 8. uri 35 m zvečer. — Odhad iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer, ob 10. uri 5 m le ob nedeljah in praznikih v oktobru, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m zvečer in ob 9. uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru. — (1898)

Komí

Mlad trgovski pomočnik

želi premeniti svojo službo. Izuren je v galanterijski in špecerijski stroki. Ponudbe sprejema V. D. poste restante, Ribnica. (2738-3)

Mesečna soba

meblvana, s posebnim vhodom, z dvema oknoma, v I. nadstropju, se odda 1. januarja 1902 s hrano ali brez hrane. Več pove Alojzij Korsika, Bleiweisova cesta št. 1, na vrtu. (2750-2)

Dva dijaka

ali dva druga gospoda sprejme se v prijazno stanovanje in na dobro hrano blizu realke in gimnazija. (2751-1)

Več pove upravnistvo »Slov. Nar.«.

Komí

več trgovine s špecerijskim blagom in z železnino, se sprejme v večjem trgu na deželi. (2749-1)

Naslov pove upravnistvo »Slov. Nar.«.

Posestvo hiš. štev. 12

v Lukovici, okraj Brdo, se bode v nedeljo, 22. decembra t. l., na prostovoljni dražbi prodalo.

Hiša z I. nadstropjem stoji tik državne ceste in je za vsako obrt